

عنوان مقاله:

بررسی سیمای انسان کامل در آثار جمالی دهلوی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 9، شماره 32 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فاطمه الهامی - گروه آموزشی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

خلاصه مقاله:

حامدبن فضل الله جمالی دهلوی از شاعران، ادیبان و تذکره نویسان در اواخر قرن نهم و اوایل دهم ه.ق. است. وی با وجود اعتقاد به اهل تصوف، در زمره مقربان امرا و سلاطین وقت نیز قرار داشت. به پیر خود سماءالدین اعتقادی راسخ داشت و سعی کرد در آثار به جا مانده آنچه را از طریق سیر آفاق و انفس از پیر خود و سایر اهل سلوک دریافت و تجربه کرده است، بنمایاند. بدین جهت صبغه عرفانی در آثار او بسیار غالب است. در مطالعه آثار این ادیب هندی آنچه بیش از همه جلوه دارد، احوال و مقامات و اعتقادات مشایخ کبار است؛ به گونه ای که از خلال دریافت-های نویسنده می توان به اعتقاد او بر انسان کامل و ویژگی های پیر روشن ضمیر دست یافت. لذا این پژوهش کوشیده است به بررسی سیمای انسان کامل در آثار جمالی بپردازد و خصوصیات انسان آرمانی را از نظر او برشمارد. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی با تکیه بر منابع کتابخانه ای است. یافته های پژوهش نشان می دهد که جمالی اگرچه در آثار خود به طورمستقیم به ویژگی های انسان کامل نپرداخته، اما از فحوای کلام این سخنور ادیب می توان به آنها پی برد. این ویژگی ها در آثار او گاه با زبان پند و اندرز، گاه با تجربه حکایتی و یا بیان اندیشه کلی مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

جمالی دهلوی، انسان کامل، عرفان، شبه قاره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/889652>

